

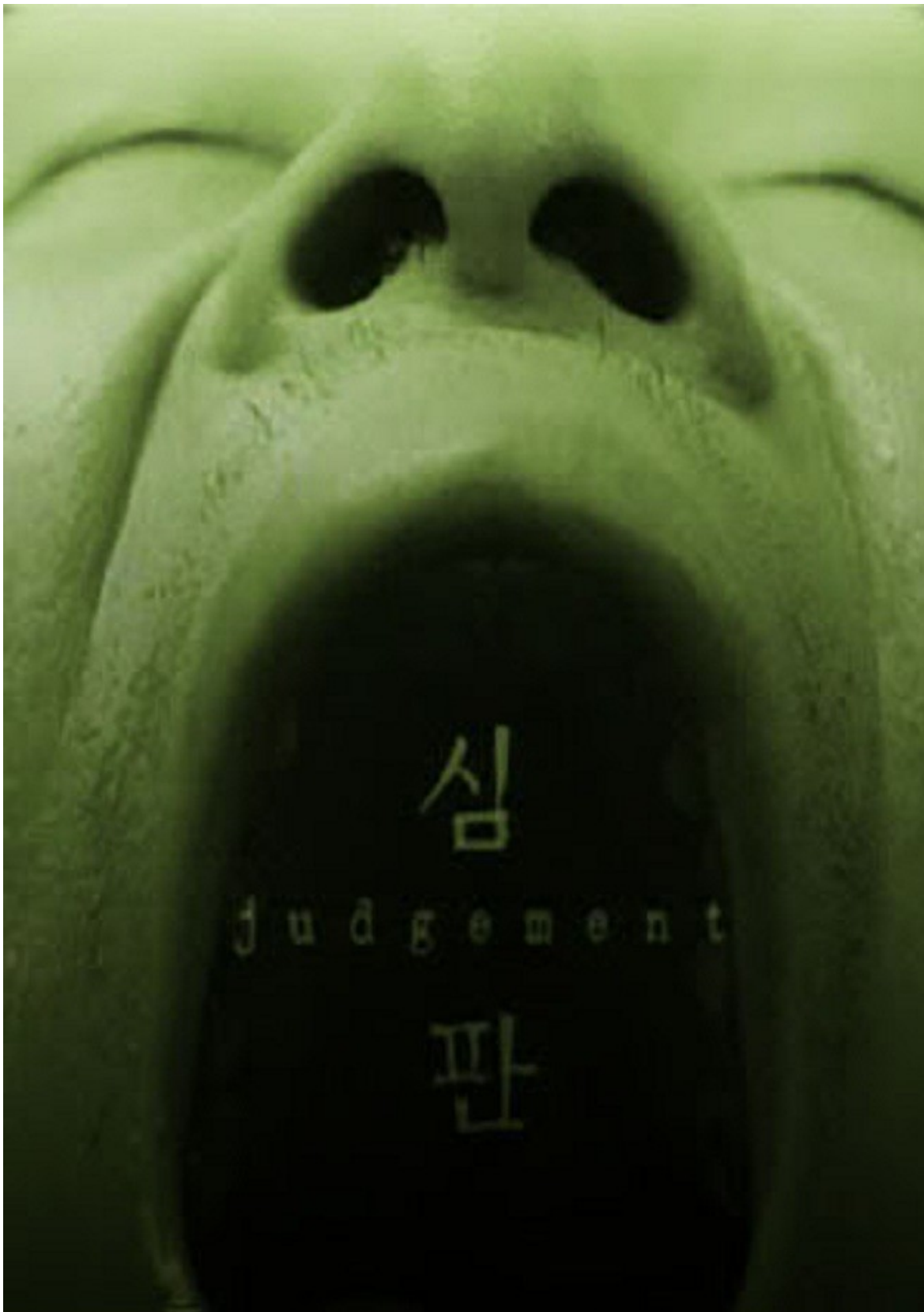
Tragedie si venalitate

de *Mihai Fulger* Intentionam sa prezint un alt film astazi, insa, in urma stirilor sosite din Japonia, cred ca e mai potrivit sa scriu despre o productie cinematografica, semnata de un mare regizor coreean, cu un subiect ce ne trimite cu gandul la evenimentele tragice care au lovit poporul nipon. Park Chan-wook este, cu siguranta, unul dintre cei mai cunoscuti cineasti coreeni de azi. In 1999, dupa doua lungmetraje care n-au avut succes si inainte de a se lansa cu adevarat prin blockbuster-ul [JSA](#), el a scris, produs si regizat scurtmetrajul [Simpan / Judgement](#), selectionat la prestigiosul festival de la Clermont-Ferrand si devenit ulterior un clasic al genului scurt. Va reamintesc ca anul acesta Park Chan-wook a realizat, impreuna cu fratele sau Chan-kyong, un alt scurtmetraj/mediummetraj (**Night Fishing**), filmat integral pe iPhone si premiat cu Ursul de Aur

la Berlin.

Scenariul lui **Judgement** este inspirat de o tragedie din 1995, cand un mare centru comercial din Seul s-a prabusit, din pricina unui cutremur si a neglijentei umane, ucigand 500 de oameni si lasand multi alti raniti. Atunci, familiile victimelor au primit fiecare despagubiri in valoare de jumatate de milion de dolari, iar unele persoane lipsite de scrupule au ridicat pretentii nejustificate la acei bani, pentru a se imbogati fara nici un merit. Filmul lui Park Chan-wook incepe, in alb-negru, intr-o morga in care este adus cadavrul unei tinere neidentificate, care fusese ucisa de cutremur. Un cuplu de varsta mijlocie afirma ca moarta este fiica lor, despre care nu mai stiau nimic de cinci ani, de cand fugise de acasa, la numai 16 ani. In sala avand in mijloc masa cu cadavrul fetei se mai afla un angajat al morgii (care pregateste cadavrul pentru ultima inmormantare de pe urma cutremurului), un functionar public si o mica echipa de televiziune – un reporter si un cameraman, care vor sa transmita un material de la fata locului. Barbatul de la pompele funebre – un cinic care-si tine dozele de bere la rece intr-un sertar al morgii, langa un cadavru decapitat – vede chipul moartei si pretinde din senin ca fata este fiica sa, fugita cu sapte ani in urma. Desigur, incepe o disputa acerba intre el si cuplu, miza fiind despagubirile de peste 520.000 de dolari, iar arbitri/instigatori sunt functionarul public si reporterul de televiziune, fiecare cu propriile interese in acest caz.

Rezulta unele secvente, bine realizate, de un comic grotesc spre scabros, precum una in care cei doi pretinsi tati se asaza in stanga si-n dreapta fetei desfigurate a tinerei, pentru a dovedi ca ea le semana, sau alta in care functionarul public il fugareste pe reporterul impertinent, amenintandu-l cu bataia, in jurul mesei cu cadavrul. Pe scena mai urca un

personaj important, iar finalul, in care filmul devine color, este foarte surprinzator, asa ca va invit sa-l vizionati singuri. "Omul este lup pentru om", spuneau romanii, iar excelentul scurtmetraj al lui Park Chan-wook (foarte sigur pe arta sa) ne prezinta – prin imagini, dar si printr-o coloana sonora datatoare de fiori – cum fiintele umane se pot transforma in niste animale insetate de prada (fie ca este vorba de castiguri financiare sau de ascensiunea in cariera). Cel mai cunoscut nume din distributie este cel al lui Gi Ju-bong (anagajatul morgii), care a mai colaborat cu regizorul la **JSA** si [Sympathy for Mr. Vengeance](#). In film sunt utilizate imagini de stiri din 1995 si se vorbeste despre febra apocaliptica raspandita de asemenea momente de criza. Eu va propun sa urmarim acest film si sa ne gandim la ce se intampla acum in Japonia.